

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511574656/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

sættigviis ødelagde — Dog maae man ikke tænke, at han enten strax reent foragtede, eller reent spildte det — For at kunde paa engang oversce hans Tænkemaade og hans Adfærd i denne Fald, og for at undgaae tiere at berøre denne Materie, 5 har jeg laant Trækkene, af hans modnere Alder, da de havde udvikket sig, og naaet deres fulde Styrke — Jeg har desuden før anmærket, at endskjønt han ingen Umage gjorde sig for at dølge sine Feyl, han dog gjerne vilde fortie eller i det 10 mindste udpynte de Omstændigheder deri, som han selv holdt for de forhadteste — og endskjønt han aldrig selv pralede, af en || virkelig god Hand- 12 ling, kunde han dog altid meget vel lide, at andre roeste ham derfor — Dette var sikkre KjendeTegn, 15 at han i det mindste fra Begyndelsen af ikke var reent følesløs imod et got Navn — Jeg tør sige, at dersom man da havde forfaret lemfældigere med ham, skulde han aldrig have drevet det til den Yderlighed — Men den Modstand, som han fandt 20 allevegne, den Strængthed, den Foragt, den slette Omtale, hvormed man uden Skaansel bestraffede, de første de fineste Glimt af føromtalte Træk, fødede dem, i Stedet for at udslette dem, og frembragte den naturlige Virkning i hans saa trodsige 25 Sjæl, at de daglig tog til i Styrke — Det som først kun var Tilbøyeligheder kun Indfald, blev med Tiden til Vaner, og Vanerne hærdede sig til Grund- sætninger — Og da først, da han ikke uden Aarsag troede fuldkommen at have tabt sit gode Rygte, 30 da gjorde han sig en Trøst, en Ære, en Pligt af; of- fentlig at vise det sin heele Foragt, da først rystede han alle dets Baand, alle dets Lænker af sig, og fandt det bedre, at være sin egen Herre og lastet af alle, end at være Selskabets Slave, og at blive 35 overøst med Berømmelser —

Jeg veed ikke, sagde Herr van Sachtewen, hvorfor jeg har været saa vitløftig ved disse Anmærkninger — —